

آیا وعده‌های کتب آسمانی؛ مخصوصاً آمدن فرستاده موعود، عملی می‌شود؟

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در آخر صفحه ۴ ملاکی کتاب مقدس تورات نوشته شده: پیش از رسیدن روز بزرگ و هولناک ه «داوری خداوند» من رسولی شبیه ایلیای نبی برای شما می‌فرستم، او دل‌های پدران و فرزندان را دوباره بهم نزدیک خواهد آورد و این باعث خواهد شد آه من سرزمین شما را ویران نکند.

فصل ۱۴ کتاب مقدس انجیل یوحنا در آیه ۱۸ حضرت عیسی (علیه السلام) فرموده: شما را یتیم نمی‌گذارم نزد شما می‌آیم.

و «روح القدس» در آیات سوره بینه به حضرت محمد (اللهم صل علی محمد و آل محمد) فرموده: کافران از اهل کتاب و مشرکان! دست از آیین خود برنی‌دارند، تا دلیل روشنی برای آنان بیاید! (۱) / و در آیه ۲ فرموده: رسولی از سوی خدا که صحیفه‌های پاک را بخواند، (۲) / و در آیه ۶ سوره صف نیز از قول حضرت عیسی (ع) فرموده: و به فرستاده‌ای که پس از من می‌آید و نام او احمد است بشارت‌گرم /

بعد از تأویل شدن آیه ۷ سوره آل عمران قرآن، دانسته‌ایم: حضرت محمد (ص) محکمات قرآن (=کلمات عربی) را که اساس کتاب قرآن است آورده و متشابهات قرآن (=ننوشته) باید براساس آخرین یافته‌های «راسخان در علم» تأویل بشوند و درجای مناسبی بین کلمات محکم قرآن نوشته شوند تا حقیقت آیات آشکار گردند! و همچنین از وعده‌های سایر کتب آسمانی و آیات قرآن و سوره بینه نتیجه گرفته‌ایم: آخرالامر فرستاده‌ای از سوی خدا برای تأویل نمودن متشابهات قرآن خواهد آمد تا فرموده آیه ۵ سوره قمر: «قرآن حکمت بالغه است» و فرموده آیه ۴ سوره الدخان: «فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ» و در نهایت وعده سوره نصر تحقق یابد!

ترجمه محکمات (=خط بولد شده) و تأویلهای داخل (پارانتز) و [گیومه] آیات ذیل از استادان معروف ترجمه و تفسیر می‌باشند، و تأویل متشابهات قرآن را در داخل {کولاد} بنده «بهنام» نوشته‌ام لطفاً توجه فرمایید!

(۳) سوره آل عمران (آیه ۷: هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (آیه ۷: {ای محمد/مین} او کسی است که این کتاب آسمانی را بر تو نازل کرد؛ که قسمتی از آن آیات، «محکم» {با کلمات تغییر ناپذیر آمده از سوی خداوند} است که اساس این کتاب میباشد، و قسمتی دیگر «متشابه» {که بصیرتی و کامل کننده مفهوم منطقی آیات قرآن} است، اما آنها که در قلوبشان انحراف است، به دنبال متشابهات اند، تا {با تغییر دادن مفهوم حقیقی آیات} فتنه انگیزی کنند؛ و تأویل (نادرستی) برای آن می‌طلبند؛ درحالی که تأویل {درست} آنها را جز {فرستاده موعود} خدا و راسخان در علم نمی‌دانند. {انها} می‌گویند: ما {از طریق علم و دانش و خرد} به آن ایمان آوردیم

تمامی آن از جانب پروردگار ماست و جز خردمندان / حقیقت را ندانسته و حقیقت آیات را / متذکر نمی شوند
(۷)

۹۸) سوره بینه (آیه ۱: لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ (آیه ۱: / ای محمد / کافران / به آیات خدا در قرآن / از اهل کتاب و مشرکان! دست از / پندار و / آیین خود بر نمی دارند! تا / زمانی که آیات و متشابهات قرآن تأویل علمی شوند و / دلیل روشنی / از اعجاز و مطالب علمی قرآن / برای آنان بیاید!.)
(۱)

۹۸) سوره بینه (آیه ۲: رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً (آیه ۲: / بطوریکه در کتب تورات و انجیل نیز وعده داده / ام / رسولی از سوی خدا (بیاید!) که / مکنونات متشابهات / صحیفه های پاک / قرآن / را / برآنان و آیندگان / بخواند،
(۲)

۹۸) سوره بینه (آیه ۳: فِيهَا كُتِبَ قَبِيْمَةٌ (آیه ۳: که در آن نوشته های / حقیقی درست و علمی / پر ارزشی باشد!.)
(۳)

البته در کتاب قرآن بزرگ برای تمام تأویلهای خود: شواهدی از سایر آیات قرآن و یا کتب آسمانی و علمی آورده ام، لذا سپاس خداوندی را که به بنده بصیرت داد تا عرض کنم: کسی که در قرآن خداوند را با ضمیر او (سوم شخص) معرفی کرده و خصوصیات آیات محکم و متشابه قرآن را بیان می نماید، همان «روح القدس» یا لوح محفوظ است که در شب قدر کل قرآن یکجا بر او نازل شده، و اوست که مطالب مناسب هر زمان را به نام کتاب از سوی خدا بر پیامبران نازل نموده و از درون جان حضرت عیسی (علیه السلام) با زبان او فرموده: شما را یتیم نمی گذارم، نزد شما می آیم! و در آیه ۶ سوره صف قرآن، از قول حضرت عیسی (علیه السلام) فرموده: وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ و هنگامی را که عیسی پسر مریم گفت: ای فرزندان اسرائیل من فرستاده خدا به سوی شما هستم تورات را که پیش از من بوده تصدیق می کنم و به فرستاده ای که پس از من می آید و نام او احمد است بشارتگرم، پس وقتی برای آنان دلایل روشن آورد گفتند: این سحری آشکار است / {متن تأویل نشده آیه}

و عرض کنم: «روح القدس» روح بزرگ خداوند است، که نامش را در آیه ۳۳ فصل اول کتاب انجیل یوحنا و آیاتی از قرآن می بینیم، و بفرموده آیات سوره مریم قرآن: همان روحی است که در جان حضرت یحیی (علیه السلام) حلول نموده، و او را به همسر پیر و نازای زکریا داده!، و با حلول در جان حضرت عیسی مسیح (علیه السلام)، او را به حضرت مریم باکره بخشید! و به حضرت عیسی (علیه السلام) حکمت و انجیل را آموخته و به هنگام صلیب کشیده شدن جسم عیسی!، از جان او خارج و پیش خدا رفته است!.

۱۹) مریم (آیه ۱۵) : وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿۱۵﴾ و درود بر او {= روح القدس روح بزرگ خداوند} روزی که {به شکل یحیی پسر زکریا پیغمبری تعمیم دهنده} زاده شد و روزی که {به شکل یحیی پیغمبری تعمیم دهنده} می میرد و روزی که {به شکل عیسی مسیح پیغمبری که کتاب انجیل را آورد} زنده برانگیخته می شود. (۱۵)

۱۹) مریم (آیه ۳۳) : وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿۳۳﴾ و درود بر من {= روح القدس} روزی که {به شکل عیسی مسیح} زاده شدم و روزی که {به شکل عیسی مسیح آورنده کتاب انجیل} می میرم و روزی که {این بار: جهت تأویل نمودن متشابهات قرآن به شکل بهنام؛ فرستاده موعود سوره بینه} زنده برانگیخته می شوم. (۳۳)

۶۱) سوره صف (آیه ۶) : وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۶﴾ و (به یاد آورید) هنگامی را که عیسی پسر مریم گفت: ای فرزندان اسرائیل من فرستاده خدا به سوی شما هستم تورات را که پیش از من بوده تصدیق می کنم و به فرستاده ای که پس از من می آید و نام او {به معنی} احمد است بشارتگرم، پس وقتی {محمد محکمت قرآن را آورد! مردم چون از علم کامل بی اطلاع بودند حقیقت آیات را نفهمیدند و گفتند این سحری آشکار است، و چون بهنام در قرن بیست و یکم متشابهات قرآن را تأویل نمود و در قرآن بزرگ} برای آنان دلایل روشن آورد {بادیدن حقیقت آیات در کتاب قرآن بزرگ، بازهم!} گفتند: این سحری آشکار است (۶)

{پس قرآن تناسخ را یعنی: حلول روح از جسمی در جسم دیگری را قبول دارد!}

می دانیم: نوشتار محکمت قرآن و جمله « فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ: برای آنان دلایل روشن آورد»، در گذشته و آینده، هیچ وقت تغییر نکرده و نخواهد کرد ولی (بنا به فرموده آیه ۷ سوره آل عمران)، از نظر راسخان در علم: متناسب با کشفیات علمی هر زمان تأویل مخصوصی دارند! پس: حکمت بالغه بودن قرآن مربوط به متشابهات قرآن است!.

در قرآن دو روح با اسامی «روح الامین» و «روح القدس» معرفی شده اند که هرکدام روح بعضی از مردم و پیغمبران و موجوداتی بوده اند. {در سوره احزاب ثابت کردیم: حضرت محمد (ص) در گروه پیغمبرانی که روحشان «روح الامین بوده خاتم الانبیاء است!، نه خاتم کل پیغمبران!} ولی «روح القدس» که مأمور آوردن کتاب و دین برای مردم و روح بعضی از پیغمبران نیز بوده؛ هنوز در این مورد هم فعال می باشد!، لذا: در سوره صف می بینیم: حضرت محمد (ص) که نامش به معنی: احمد و روحش روح الامین است (حدود ۱۴۴۰ سال قبل) آیاتی را که توسط جبرئیل بر او نازل شده، به نام: محکمت قرآن آورده!، ولی چون مردم ناآگاه آن زمان

نتوانسته اند متشابهات علمی قرآن را تأویل نمایند و مفهوم حقیقی آیات را نفهمیده‌اند، گفته‌اند: این سحری آشکار است!، و پس از معرفی شدن فرستاده موعود سوره بینه در کتاب قرآن بزرگ! متوجه می‌شویم: که او نیز با نامی به معنی احمد و با روحی از «روح القدس» آمده و با لطف پروردگار متشابهات قرآن را تأویل علمی روشن نموده است، پس جمله: «فَلَمَّا جَاءَهُم بِالْبَيِّنَاتِ: برای آنان دلایل روشن آورد» امروز مفهوم تازه‌ای پیدا کرده و اینبار به مصداق آیه ۸۲ سوره نساء: مردم از دیدن مطابقت آیات تأویل شده قرآن با قوانین طبیعت و حقوق بشر، از تعجب می‌گویند: این سحری آشکار است!

(۴) نساء (آیه ۸۲): أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿۸۲﴾ آیا همه مفهوم آیات تأویل کرده بهنام { در قرآن نمی‌اندیشند؟ اگر از جانب غیر خدا بود، قطعاً در آن اختلاف بسیاری {با قوانین: علمی کشف شده توسط راسخان در علم، در مورد علوم: انسانی و اجتماعی و طبیعی و حقوق بشر} می‌یافتند. (۸۲)

در کتاب «قرآن بزرگ» می‌بینیم کلیه متشابهات قرآن و حروف مقطعه تأویل شده‌اند. پس بنا به نشانه‌های داده شده در قرآن، می‌توان گفت نویسنده این کتاب همان فرستاده موعود می‌باشد! که مفهوم علمی: «خداوند» را «انرژی مطلق» معرفی کرده و می‌گوید: تمام کتب آسمانی از جمله تورات و انجیل و قرآن و «قرآن بزرگ» همه از یک سیستم واحد مضبوط در لوح محفوظ هستند؛ که روح همه آنان «روح القدس» می‌باشد!

هیچ شک نکنید: عیناً مانند برنامه‌های فضای مجازی در اینترنت و کامپیوتر و موبایل! که با آنها آشنا هستید: و می‌دانید تمام سخت‌افزار و نرم‌افزار آنها با استفاده از مواد معدنی و قوانین موجود در طبیعت و با دست و فکر و اندیشه: دانشمندان یا «راسخان در علم» نمایندگان برحق خدا ساخته شده‌اند!، و آنچه در مانیتورها بطور مجازی می‌بینیم: عکسها و داده‌های برنامه نویسان است! درحقیقت: همه لوازم و عوامل ساخت آنها مخلوقات «خدا یا انرژی مطلق» هستند و با انرژی الکترومغناطیسی یا رادیویی {= فرشتگان} او نیز کار می‌کنند، و روز به روز هم با پیشرفت علم تکامل یافته و بالغ‌تر و کامل‌تر از قبل می‌گردند.

آری مغز آدمیان، کاملترین کامپیوتر و موتور جستجوگر ساخت خداست! که توسط امواج اندیشه با پشتیبانی «بقیه الله»، یا انرژی تاریک با داده‌های خداوند در «ذهن کاینات» یا «لوح محفوظ»! ارتباط برقرار نموده و ضمن برآورده کردن نیاز و خواسته‌های اندیشمندان!، سامانه‌های اینترنتی و قرآن را تکامل می‌بخشند! اگر کمی به آیات قرآنی که ابتدا در حافظه‌ها و یا در پوست و چوب و استخوان و غیره با خط کوفی بی‌نقطه ثبت شده بود! فکر کنید، و خوب بیاندیشید که چگونه خط کوفی آنروز به خط نستعلیق دارای زیر و زبر امروز تبدیل شده است؟، موضوع روشن می‌گردد! و همانطور که کامپیوتر و اینترنت و سامانه‌های دنیای مجازی را می‌بینید و باور کرده‌اید!، عرایض مستند به علم و قرآن بنده را نیز در کتاب «قرآن بزرگ» باور کرده و قبول خواهید نمود: جهانی که می‌بینیم، دنیای مجازی خداوند بزرگ است که با «انفجار بزرگ انرژی» اول ماده قابل دیدن به وجود آمده، و سپس به‌مرور زمان تکامل یافته و تبدیل به چیزهایی که امروز می‌بینیم شده است و قطعاً پس از اینکه عظمت کاینات یا خداوند بزرگ یا «انرژی مطلق» را دیدیم! در روز قیامت همراه با همه چیز با «پادماده یا شیطان خود»

در آمیخته و دوباره به امواج انرژی غیر قابل دیدن تبدیل و به انرژی مطلق خواهیم پیوست! و با توجه به جمله «إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ» (در آیه ۱۹ سوره آل عمران)، معلوم می‌شود که از همان ابتدا برنامه و هدف نهایی خداوند از فرستادن پیامبران و کتب و ادیان مختلف: آوردن «کتاب قرآن بزرگ و دین اسلام خالص» بوده. زیرا: امروز که فرستاده موعود در کتاب خود متشابهات قرآن را تأویل علمی نموده است!، متوجه می‌شویم خداوند آگاه بر همه رازها، حقایقی را که تا کنون بنا بردلایلی در قرآن پنهان نموده بود! توسط این فرستاده موعود آشکار و «دین اسلام خالص» را معرفی می‌کند، و در قسمتی از آیه ۳ سوره مائده فرموده:..... الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا (۳: امروز {با آمدن فرستاده موعود سوره بینه و تأویل شدن متشابهات قرآن} دین شما را برایتان کامل و نعمت خود را بر شما تمام گردانیدم و اسلام را برای شما آیینی {سهل و تابع علم و منطق و خرد} پذیرفتم.)

همچنین در سایر آیات کتاب «قرآن بزرگ» رازهای شگفت‌انگیزی فاش می‌گردند، لطفاً چند نمونه را ببینید:

(۵) مائده (آیه ۱۵): يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ (۱۵): ای اهل کتاب! فرستاده ما {بعد از فاصله و فترتی میان رسولان، هم اکنون با کتاب روشنگری} به سوی شما آمد، در حالی که بسیاری از {حقایق متشابهات} کتاب آسمانی {قرآن} را که شما کتمان کردید {در کتاب: قرآن بزرگ} روشن می‌سازد، و از بسیاری از آن {که گفتنش مصلحت نیست}! صرف نظر می‌نماید، (آری) از طرف خدا، نور و کتاب روشنگری {به نام کتاب قرآن بزرگ} به سوی شما آمد. (۱۵)

(۵) مائده (آیه ۱۹): يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِّنَ الرَّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱۹): ای اهل کتاب {و مشرکین و کافرین} رسول ما پس از فاصله و فترتی میان رسولان، به سوی شما آمده، در حالی که حقایق {متشابهات قرآن} را برای شما بیان می‌کند، تا مبادا بگویید: «نه بشارت دهنده‌ای به سراغ ما آمد، و نه آگاه کننده‌ای از وحی» هم اکنون بشارت دهنده و آگاه کننده از وحی، به سوی شما آمد. و خداوند بر هر چیزی تواناست. (۱۹)

آری: «روح القدس» یا لوح محفوظ که شب قدر همزمان با انفجار بزرگ انرژی قرآن بزرگ بر او نازل شده از همان هنگام از سوی خدا مسئول خلق بشر و آوردن علم و دین و کتاب برای بشر بوده، و پس از دمیده شدن روح مجدد خداوندی {= اندیشه از بقیه الله} بر حیوانی به نام انسان که او را تبدیل به «آدم دارای عقل و منطق و حق انتخاب و خلاقیت» یا نماینده خدا در روی زمین نموده!، از آن موقع شروع به تعلیم حروف و کلمات و جملاتی از یک «کتاب کامل و واحد»! با مطالبی متناسب با فهم و درک مردم هر زمان را از «ذهن جهانی» یا «لوح محفوظ» بر پیامبران مربوطه نموده، {درست مثل کتب ابتدائی تا دانشگاهی امروز فرزندان ما! لذا قرآن پیروان کتب قبل از قرآن را: اهل کتاب نامیده!} و سپس برای گذر از دوران جاهلیت به دوران مدرنیته: باتدبیری بی نظیری که

اتخاذ فرموده اول محکمت را در کتاب پیش دانشگاهی قرآن؛ توسط حضرت محمد (ص) فرستاده، و چون مردم آنزمان آگاهی لازم را نداشتند! نتوانستند آیات علمی را بفهمند، لذا خداوند مکلف کننده هرکس به کاری!، در ۱۴ قرن گذشته دانشمندان یا «راسخان در علم»! را مأمور کشف قوانین علمی طبیعت نموده، تا بتدریج سطح علم و آگاهی مردم بالا رود و مقدمات تأویل شدن متشابهات قرآن فراهم گردد!، و در زمان مقرر نیز برای کامل شدن مأموریت حضرت محمد (ص) و «نور خدا = قرآن» (=آیه ۸ سوره صف) «روح القدس» دست بکار آوردن و برانگیختن فرستاده موعود سوره بینه شده، و سپس او را با علم و قرآن آشنا و برای تأویل کردن متشابهات قرآن از طریق وحی و هدایت محکمت؛ توانمند نموده، تا اینکه در کتاب روشنگر «قرآن بزرگ» کلیه حقایق پنهان قرآن را کشف و آشکار نماید! در حقیقت: کتاب روشنگر آیات قرآن، همان کتاب «قرآن بزرگ» یا «نور کامل»، وعده داده شده در آیه ۸ سوره صف می باشد:

(۶۱) سوره الصف (آیه ۸: يُرِيدُونَ لِيُطْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿۸﴾ می خواهند نور خدا { = قرآن } را با سخنان { لغو و بیهوده } خویش خاموش کنند و حال آنکه خدا گرچه کافران را ناخوش افتد نور خود را { با فرستادن، فرستاده موعود سوره بینه و آوردن کتاب قرآن بزرگ } کامل خواهد گردانید. (۸)

با تأویل شدن آیات قرآن امروز متوجه می شویم، واژه گان: محکمت و متشابهات و جمله: «راسخان در علم» (سوره آل عمران)، سه نقش اصلی و کلیدی برای ما دارند. اول: اکتشافات علمی توسط «راسخان در علم»، معیاری است برای سنجش رشد فکری و علمی آدمیان هرزمان! دوم: یافته های «راسخان در علم» یعنی: قوانین علمی طبیعت، کلید رمز تأویل کردن متشابهات قرآن با هدایت محکمت می باشند، و سوم: خداوند در سوره بینه، وعده آمدن رسولی برای فاش کردن مکنونات آیات قرآن را داده! پس امروز: «تأویل کردن متشابهات قرآن» تنها راه شناخت این فرستاده موعود می باشد!

با وصف فوق حالا که: متشابهات قرآن در کتاب «قرآن بزرگ» به روشنی تأویل علمی شده اند، آیا: نویسنده کتاب «قرآن بزرگ»، فرستاده موعود خداوند نیست؟!.

لطفاً کتاب «قرآن بزرگ» معرفی شده در این وبسایت را دانلود و مطالعه فرمایید. یقیناً از دیدن آیات: ۲۱ و ۲ سوره فتح، ۲۱ و ۲ سوره هود، آیه ۲۳ سوره زمر و آیه ۵۳ سوره اعراف و آیات بسیار دیگری که معرف فرستاده موعود می باشند!، و همچنین از آگاهی غیر قابل تصور خداوند از وقایع امروز جهان ما در قرآن، واقعاً شگفت زده خواهید شد!، و تمام آیات و احکام قرآن را مستدل به علم و اخلاق و منطق خواهید دید و متوجه می شوید: خداوند بزرگ: آیات و احکامی را که لازمه دوران گذشته بوده! و به دلایلی، آنها را به نقل از کتاب تورات و انجیل در قرآن آورده!، امروز در آیه ۵۰ سوره مائده: حکم جاهلیت نامیده! و در آیاتی دیگری منسوخ نموده است! زیرا: در قرن بیست و یکم، عصر علم و اینترنت و تکنولوژی، دیگر خردمندان و عاقلانه نیست که بازهم طبق احکام دوران جاهلیت عمل شود. متأسفانه عدم توجه پیشوایان و مبلغین دین اسلام به این موضوع!، موجب: پیدایش گروه هایی نظیر

طالبان و داعش و غیره شده و وجود همفکران آنها در حاکمیت بعضی کشورها نیز سبب: اسلام هراسی مسئولین و ملل کشورهای پیشرفته و ایجاد تحریمهای موجود و جنگ خانمانسوز علیه کشورهای اسلامی گردیده!

از طرفی در قرآن می‌بینیم: همه کتب و ادیان ابراهیمی جزواتی از یک کتاب واحد در لوح محفوظ! معرفی شده، یعنی: منظور از آمدن ادیان الهی در دورانهای مختلف و «اسلام محمدی» با سبک و سیاق فوق الذکر!، هدایت بشر از دوران حیوانیت به دوران جاهلیت، و در نهایت به دوران عقلانیت می‌باشد. که لازمه اش تکامل یافتن آدم و دینش، تا رسیدن به دین متری اسلام خالص است! پس بعد از معرفی شدن کتاب «قرآن بزرگ» و حقایق دین و کتاب، دیگر جایی برای اختلاف در دین و مذهب، و کوشش بعضی‌ها برای زنده کردن: دین اسلام ۱۴۴۰ سال قبل! نخواهد ماند!، اگر غیر از این است، پس چرا؟ در آیه ۳۰ فصل ۱۴ انجیل یوحنا، حضرت عیسی مسیح (علیه السلام) فرموده: بعد از این بسیار با شما نخواهم گفت، زیرا که رئیس این جهان می‌آید و در من چیزی ندارد! / و قرآن فرموده:

۳۵) سوره فاطر (آیه ۴۳): اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأُولِينَ فَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿٤٣﴾: {دوری آنان از راه راست، به جهت: استکبار و بلند پروازی در زمین و نیز به علت مکر بدی که {برای جاری ساختن سنتهای عصر جاهلیت، آنهم در قرن ۲۱} داشتند، بود. و مکر بد جز به اهل مکر بر نمی‌گردد، پس آیا منتظر سنتی هستند که در اتم گذشته جاری ساختیم؟ {در صورتی که: از بین بردن جهل و نادانی سنت من است و جایگزین کردن علم و دانش و مدرنیته هدف من و به همین علت: زمان به زمان نسل قدیم را از دنیا برده و نسلی عاقلتر و زیباتر و پیامبری آگاه‌تر و کتابی کامل‌تر از قبل آورده‌ایم! و تشابهات در قرآن نیز برای این است تا دست آوردهای علمی جدید «راسخان در علم» جایگزین افکار قدیم شود،} و {اگر غیر از این بود} در این صورت برای سنت خدا نه دگر گونی خواهد بود! و نه برگشتن از قومی به قومی دیگر! {و احتیاجی هم به آمدن فرستاده موعود، برای تأویل کردن تشابهات قرآن نبود!} (۴۳)

خواهشمندم کتاب «قرآن بزرگ» را با دقت بخوانید! و پس از آنکه به عرایض ایمان آوردید، باورم داشته و یاریم کنید تا با تشکیل شورای «راسخان در علم» (مرکب از: نمایندگان کلیه دانشمندان علوم مختلف مخصوصاً علوم جدید! و فرهیختگان خردمند آشنا به زبانهای عربی و سایر زبانهای زنده دنیا، بدون در نظر گرفتن جنس و رنگ پوست و نژاد و دین و مذهب آنها.) در حقیقت با افزایش تعداد مغزهای جستجوگر اندیشمند از لوح محفوظ! آیات قرآن را بالغ تر، کاملتر از قبل نموده و به زبانهای مختلف ترجمه و بر تفاسیر گمراه کننده ناآگاهان از علم و حقایق قرآن!، که در گذشته بعضی از آیات قرآن را به مصداق آیه ۱۱۶ سوره انعام تأویل و تفسیر نموده‌اند خط بطلان بکشیم، و بر اساس تصمیمات شورای «راسخان در علم» نیز کشورها را اداره کنیم.

۶) سوره انعام (آیه ۱۱۶): وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (آیه ۱۱۶): و اگر از بیشتر کسانی که در [این سر] زمین می‌باشند {و قرآن را تأویل و تفسیر می‌نمایند}

پیروی کنی، تو را از راه خدا گمراه می‌کنند. (زیرا) آنان {علم و دانش لازم را ندارند و آیات راهنما را نیز نمی‌بینند! لذا برای تفسیر آیات قرآن} جز از گمان [خود] پیروی نمی‌کنند، و جز به حدس و تخمین (واهی) نمی‌پردازند. (۱۱۶)

چون دین امری فطریست! یقیناً مردم به دین وابسته هستند، و دین را از مردم نمی‌توان گرفت! ولی بنده با افتخار و یقین عرض می‌کنم: با علم و خرد و منطقی می‌توان آیات قرآن را تأویل درست نموده، و دین و باور اشتباه مردم را اصلاح نمود! زیرا: در کتاب قرآن بزرگ صحت تأویل آیه ۸۲ سوره نساء را اثبات نموده‌ایم. پس مردم باید قبول نمایند: همانطور که خداوند متعال در قرآن فرموده: و عملاً با آوردن ۱۲۴۰۰۰ پیغمبر نشان داده قادر است هر زمان بخواهد افراد بظاهر معمولی مانند بنده را با هر درجه‌ای از علم و سواد که داشته باشند از میان مردم انتخاب و به پیغمبری مفتخر نماید. ولی فرموده: هیچ‌کس غیر از خدا نمی‌تواند علم غیب داشته و به جزئیات تمام علوم آگاه باشد!، مگر بر آنچه خدا بخواهد و هدایتش نماید!

(۱۰) سوره یونس (آیه ۲۰): وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْعَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۲۰﴾ و می‌گویند: {اگر به‌نام پیامبر خداست؟} چرا معجزه‌ای از جانب پروردگارش بر او نازل نمی‌شود؟. {به‌آنها} بگو: {علم} غیب فقط به خدا اختصاص دارد!، {پس اینکه بعد از گذشت بیش از ۱۴۰۰ سال، از بین این همه عالمان دین! از طرف خدا؛ تأویل صحیح متشابهات قرآن فقط بر به‌نام وحی می‌شود تا کافران را: از عذاب آخرت بیم دهد؛ خودش معجزه است!} پس منتظر {آمدن روز قیامت} باشید، که من هم با شما از منتظرانم (۲۰)

(۷) سوره اعراف (آیه ۱۸۷): يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقَلَتْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸۷﴾ {ای محمد!} از تو در باره قیامت می‌پرسند [که] وقوع آن چه وقت است؟. بگو علم آن تنها نزد پروردگار من است، جز او {هیچ‌کس دیگری} آن را به موقع خود آشکار نمی‌گرداند، {این حادثه بسیار بزرگ} بر آسمانها و زمین گران است، جز ناگهان به شما نمی‌رسد، {ای فرستاده موعود این دفعه} از تو می‌پرسند گویا تو از [زمان وقوع] آن آگاهی، بگو: علم آن تنها نزد خداست، ولی بیشتر مردم نمی‌دانند (۱۸۷)

(۷) سوره اعراف (آیه ۱۸۸): قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۸۸﴾ {ای فرستاده موعود سوره بینه تو!} بگو جز آنچه خدا بخواهد برای خودم اختیار سود و زیانی ندارم و اگر غیب می‌دانستم قطعاً خیر بیشتری می‌اندوختم و هرگز به من آسیبی نمی‌رسید! من جز بیم دهنده {= إِلَّا نَذِيرٌ = بجز آگاه کننده از وحی} و

بشارتگر برای گروهی که ایمان می آورند نیستیم، {لذا: از بنده معجزی غیر از کتابم: کتاب قرآن بزرگ نخواهید}.

(۱۸۸)

پس: بایاری خدا و حمایت شما: ایمان آورندگان به خدا و قرآن و فرستادگان خدا!، یعنی: نمایندگان واقعی خدا در روی زمین! در عرضه خردمندانه دین اسلام خالص و مدرن معرفی شده در کتاب قرآن بزرگ، به مردم ایران و جهان ان شاء الله با علم و منطق و گفتمان!، پیروز خواهیم شد، و دیگر احتیاجی به جنگ و خونریزی نیست!، و در صورت اجرای احکام مترقی اسلام مدرن، که متضمن دموکراسی، آزادی و برابری زن و مرد، و حقوق بشر واقعی است، یقیناً: کشور ما ایران، تبدیل به الگوی جهانیان خواهد شد و بعد از آن: ایرانی آباد و مرفه و آزاد، عاری از: ظلم و ستم، فساد، مخصوصاً دروغ خواهیم داشت!، و با ترجمه کتاب «قرآن بزرگ» به زبانهای زنده دنیا و تبلیغ عملی و کلامی خردمندانه!، قطعاً جهانی در صلح و صفا و دوستی، و غیر از وضع نا بسامان کنونی خواهیم داشت.

امیدوارم در این تغییر و تحوّل عظیم: با لطف و یاری خداوند بزرگ و حاکمیت خرد جمعی بر مردم و مسئولین فهیم کشورم و جهان!، همچنین رفتار خردمندانه: مخالفین رژیمهای حاکم و ادیان، خونی از دماغ کسی نریزد!، و برهنگان ثابت گردد که اسلام واقعاً: دین رحمت و نعمت است! و اقوام ایرانی: با فرهنگی کهن و لایق احترام، در معرفی و برقراری دین اسلام مدرن، دارای نقش اساسی می باشند!

اصلاً شک نکنید: یقیناً خداوند به هر کاری قادر است! همانطور که تا کنون پیامبران بسیاری را فرستاده!، همانطور نیز امروز فردی معمولی مثل بنده را از کودکی از بلایا و انحرافات بازداشته و در ۶۸ سالگی با دیدن یک برنامه تلویزیونی، متحول و با قرآن آشنا و به نوشتن کتاب «قرآن بزرگ» تشویق نموده! و وقتی که به دلایلی! سرخورده و نا امید از نوشتن این کتاب شدم!، هم او بود که در خوابی مخصوص! با تکرار جمله: «وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ إِنَّکَ لَمِنَ الْمُرْسَلِینَ» (از سوره یاسین) در ذهنم به بنده فهماند؛ شک نکن!، تو فرستاده خدایی و آیاتی از قرآن مخصوص توست! و این رسالت فضل خداست و به هرکس که بخواهد می دهد!

(۳۶) یس (آیه ۱: یس ﴿۱﴾: سوگند به یس [یاسین] «یا» حرف اول: یحیی اولین روح القدس زنده ظاهر شده بر مردم؛ و «س» حرف اول: «سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِی» (۸۷/۱۵) که به تو دادیم { (۱)

(۳۶) یس (آیه ۲: وَالْقُرْآنِ الْحَکِیمِ ﴿۲﴾: و سوگند به قرآن {نازل شده از سوی خدا در شب قدر بر روح القدس} حکیم (۲)

(۳۶) یس (آیه ۳: إِنَّکَ لَمِنَ الْمُرْسَلِینَ ﴿۳﴾: که قطعاً تو از [جمله] پیامبرانی (۳)

(۳۶) یس (آیه ۴: عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۴﴾: بر راهی راست هستی. (۴) /

(۳۶) یس (آیه ۵: تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۵﴾: {مؤکتاب قرآن بزرگ} از جانب آن عزیز مهربان نازل شده است. (۵)

(۳۶) یس (آیه ۶: لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ﴿۶﴾: تا قومی را که پدرانشان اُنذِرَ = {با سخنان وحی توسط پیغمبری هشدار و بیم داده} نشدند و در غفلت ماندند بیم دهی. (۶) /
{لِنُنذِرَ = با وحی آگاه کنی = از حقایق آیات قرآن آگاه کنی}

(۷) الاسراء (۷۳: وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِئْنَا إِلَيْكَ لِفِتْنَةٍ عَلَيْنَا غَيْرُهُ وَإِذَا لَاتَخْذُوكَ خَلِيلًا ﴿۷۳﴾: و ای بهنام اگر در خواب به تو «إِنَّكَ لَبِئْسَ الْمُرْسَلِينَ» نمی‌گفتیم {چیزی نمانده بود که تو را از آنچه به دوستی {سوی تو وحی کرده‌ایم؛ گمراه کنند! تا غیر از آن را بر ما ببندی و در آن صورت تو را به دوستی خود بگیرند (۷۳)}

(۷) الاسراء (۷۴: وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ﴿۷۴﴾: و اگر {با گفتن «إِنَّكَ لَبِئْسَ الْمُرْسَلِينَ» از سوره «یاسین» در خواب} تو را استوار نمی‌داشتیم قطعاً نزدیک بود کمی به سوی آنان متمایل شوی! (۷۴)

(۷) الاسراء (۷۵: إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ﴿۷۵﴾: در آن صورت حتماً تو را دو برابر [در] زندگی و دو برابر [پس از] مرگ [عذاب] می‌چشاندیم، آنگاه در برابر ما برای خود یآوری نمی‌یافتی! (۷۵)

(۲۸) سوره قصص (آیه ۴۶: وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنَا هُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۴۶﴾: و آندم که {در آیه ۸ و ۹ سوره نمل موسی را} ندا در دادیم {و خدا را انرژی داخل و پیرامون آتش معرفی کردیم} تو {ای فرستاده موعود سوره بینه} در جانب طور نبودی {تا تأویل آیات ما را بر ایشان بخوانی} ولی {این رسالت تو} رحمتی است از سوی پروردگار تو تا {امروز متشابهات قرآن را تأویل علمی نمایی} و قومی را که هیچ هشداردهنده‌ای پیش از تو برایشان نیامده است! بیم دهی، باشد که آنان پندپذیرند (۴۶)

{توجه: بعضی از آیات قرآن خطاب به حضرت محمد (ص) و مردم آن زمان است!، بعضی خطاب به هر دو پیامبر، و بعضی انحصاراً خطاب به فرستاده موعود و مردم امروز است!، لذا آیاتی از سوره یاسین و آیه ۴۶ سوره قصص قطعاً خطاب به حضرت محمد (ص) نیست!، و مخاطب آن یقیناً فرستاده موعود سوره بینه می‌-

باشد. زیرا: در سایت پاسخگویی به سئوالات دینی مربوط به حوزه می بینیم نوشته: عدنان نیای اعلاى اینان (قوم سامی) که جد بیستم پیغمبر اسلام است، نواده حضرت اسماعیل فرزند حضرت ابراهیم خلیل است. پس حضرت محمد (ص) از قوم عرب سامی بوده و می دانیم قبلاً برای این قوم پیامبرانی آمده است! ولی برای قوم ایرانی: «بهنام» قبلاً هیچ پیغمبری از طرف خدا نیامده است!

(۲۷) نمل (آیه ۷۹: فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۹﴾ پس های بهنام، که فرستاده موعود در کتب تورات و انجیل و قرآن هستی} بر خدا توکل کن که {روح} تو واقعا {روح القدس} است، تو مسیح هستی و {برحق آشکاری (۷۹)

(۱۵) سوره الحجر (آیه ۹۴: فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۴﴾: های بهنام به تو در آیه ۷۹ سوره نمل؛ گفتیم که روح القدس عیسی مسیح هستی حالا! آنچه را بدان ماموری آشکار کن! و از مشرکان روی بگردان (۹۴)

اینک بنده، به دستور خداوند بخشنده مهربان، و با امید کامل به یاریش، رسالت خود را اعلان و به جهانیان عرض می نمایم: خوب فکر کنید: امروز با وجود این همه احادیث غیر معقول و غیرقابل تصویری که مذاهب مختلف برای منجی پیروان خود متصور هستند، غیر از راهی که خداوند منان با ابداع «محکمت و متشابهات» و شرط «تأویل علمی و خردمندانه کردن متشابهات قرآن» را برای شناختن فرستاده موعود قرار داده! آیا راه دیگری می شناسید؟.

پس در جهانی که امروز: همه چیز از نظر اخلاقی و فرهنگی و دینی و اقتصادی و سیاسی و امنیتی، تقریباً به بن بست رسیده!، و با تهدیدهای ناآگاهان از علم و دین و سیاست: بوی شوم جنگ جهانی دیگری به مشام می رسد! خوب فکر کنید: غیر از رحمت پروردگار در «هدیه کردن این کتاب!» برای کامل کردن قرآن و دین مردم!، از چه راهی و چگونه می توانیم آثار شوم بلایای فوق الذکر را از بین ببریم و رویداد آگاهانه و خردمندانه موعود در سوره نصر را، به منصف ظهور برسانیم؟.

(۶۱) سوره الصف (آیه ۱۳: وَأُخْرَىٰ نُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾ و {بشارتی} دیگر که آن را دوست دارید {بشنوید، به شما می گویم} و آن یاری خداوند و پیروزی نزدیک است و مؤمنان را {به همین زودی: به آمدن فرستاده موعود سوره بینه و تأویل شدن متشابهات قرآن و عملی شدن وعده سوره نصر} بشارت ده. (۱۳)

۱۱۰) نصر (آیه ۱: إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿۱﴾: چون {زمان} یاری خدا و پیروزی {مسلمین بر جهان} فرا رسد (۱)

۱۱۰) نصر (آیه ۲: وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿۲﴾: و مردم را ببینی {از ادیان دیگر} گروه گروه به دین خدا {اسلام خالص} درآیند. (۲)

۱۱۰) نصر (آیه ۳: فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَعْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿۳﴾: آن موقع {از صمیم قلب} پروردگارت را تسبیح و حمد کن و از او آمرزش بخواه که او همواره توبه‌پذیر است (۳)

زیرا: مردم با عقل و بصیرت خود «دین اسلام خالص» معرفی شده در قرآن را، مطابق ایده‌ال‌ترین سیستم حکومتی موجود در جهان خواهند یافت، که فاقد مضراتی مانند آنچه متخصصان محقق: علل فساد و بزهکاری در اجتماعات امروز و مهاجرت جوانان مظلوم بی‌پناه می‌شناسند!، خواهد بود.

لذا، مردم به میل خود و نه از روی اجبار، گروه گروه وارد دین خدا «اسلام خالص» خواهند شد و بعد از آن همه کشورهای جهان عملاً: «جمهوری اسلامی» خواهند گردید و احتیاجی به اضافه کردن پسوند اسلام به نام هیچ کشوری نخواهد بود!

۳) آل عمران (۸۴: قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۸۴﴾: بگو: به خدا و آنچه بر ما {در قرآن و قرآن بزرگ} نازل شده و آنچه بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و ابطاط {= پیامبرانی از فرزندان یعقوب} نازل گردیده، و آنچه به موسی و عیسی و انبیای [دیگر] از جانب پروردگارشان داده شده گرویدیم و میان هیچ‌یک از آنان فرق نمی‌گذاریم و ما {احکام دین اسلام خالص} او را تسلیم هستیم (۸۴)

۷) سوره اعراف (آیه ۱۵۸: قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِئْتُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۸﴾: ای فرستاده موعود سوره بینه، ای بهنام { بگو: ای مردم من پیامبر خدا به سوی همه شما {با هر دین و مسلکی که دارید} هستم، همان که {خداوند بزرگ یکتا یا انزلی مطلق است} فرمانروایی آسمانها و زمین از آن اوست هیچ معبودی جز او نیست که زنده می‌کند و می‌میراند، پس: {ای مردم مظلوم جهان مخصوصاً ایران} به خدا

و فرستاده او {پنهان} که پیامبر درس {عربی و قرآن} نخوانده‌ای است و به خدا و کلمات {محکم قرآن} او ایمان دارد {و آنها را براساس علم و حقیقت تأویل می‌کند} بگروید، و او را پیروی کنید، امید که هدایت شوید (۱۵۸)

۷) سوره اعراف (آیه ۲۰۳: وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَآئِرٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۲۰۳﴾ و هر گاه برای آنان آیاتی {تأویل شده} نیاوری می‌گویند: چرا آن را {مثل بقیه تأویلهایت از} خود برنگزیدی!، بگو من فقط آنچه را که از پروردگارم به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم این {قرآن بزرگ برای همه} رهنمودی است از جانب پروردگار شما و {اما قرآنی که محمد آورده محکمانند که متشابهاتشان هنوز تأویل نشده!، و فقط} برای گروهی که ایمان می‌آورند هدایت و رحمتی است (۲۰۳)

۵۶) واقعه (آیه ۷۸: فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿۷۸﴾: {مطالبي که فرستاده موعود ما «پنهان» در کتاب قرآن بزرگ نوشته؛ طبق وعده ماست که در آیات سوره بینه دادیم و تأویل همان متشابهاتی است که} در کتاب {قرآن} مکنون {و پنهان بود} (۷۸)

۴۱) سوره فصلت (آیه ۴۳: مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَد قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿۴۳﴾: {ای پنهان} به تو جز آنچه به پیامبران پیش از تو گفته شده است گفته نمی‌شود {اما تو با آگاهی بر علم و دانش، حقیقت را بیان می‌کنی} به راستی که پروردگار تو دارای آمرزش و دارنده کیفری پر درد است. (۴۳)

۴۱) سوره فصلت (آیه ۴۴: وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَبِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَبِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۴۴﴾: هر گاه آن را قرآنی {به زبان} عجمی قرار می‌دادیم حتما می‌گفتند: چرا آیاتش {برای عرب زبانها} روشن نیست؟ آیات قرآن {امروز اگر به زبان} عجمی و عربی {نوشته شود هیچ مشکلی ایجاد نخواهد کرد! قطعاً ترجمه خواهد شد. همان‌طور که برای تو نکرد، ولی مهم آن است مفهوم علمی و منطقی داشته باشند}؟ بگو: این {قرآن بزرگ} برای کسانی که ایمان آورده‌اند هدایت و درمان است، ولی کسانی که ایمان نمی‌آورند {آیا} گوشه‌هایشان سنگین است؟، گوئی نابینا هستند و آن را نمی‌بینند، آنها همچون کسانی هستند که از راه دور صدا زده می‌شوند. (۴۴)

۳) آل عمران (آیه ۵۴): وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿۵۴﴾ و {دشمنان عیسی برای کشتن او و از بین بردن دینش} توطئه کردند، و خداوند {برای حفظ دین اسلام، روح عیسی، همان روح القدس را بالا برد و طبق قانون تناسخ دوباره آمدنش را به شکل فرستاده موعود سوره بینه (بهنام)} تدبیر نمود و خداوند بهترین تدبیر کنندگان است. (۵۴)

۴۶) سوره احقاف (آیه ۹): قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْعَ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (آیه ۹: {ای بهنام} بگو: از میان پیامبران {که روحشان روح القدس بوده است} نو در آمدی نبودم و نمی دانم {در آخرت} با من و با شما چه معامله ای خواهد شد، جز آنچه را که {توسط روحم: روح القدس} به من وحی میشود، {در تأویلهایم} پیروی نمی کنم، و من جز هشدار دهنده {یا روح القدس} آشکار نیستم. (۹)

۵۷) سوره حدید (آیه ۲۶): وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهُتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۲۶﴾: و در حقیقت نوح و ابراهیم را {یکبار برای پیغمبری} فرستادیم و در میان فرزندان آن {برای عیسی مسیح} دو نبوت و {در هر نبوت قسمت لازمی از} کتاب را قرار دادیم {در نبوت اول روح او «روح القدس» به شکل عیسی با کتاب انجیل آمد، و در نبوت دوم روح او برای تأویل کردن متشابهات قرآن به شکل بهنام و با کتاب قرآن بزرگ آمد تا برخی} از آنها {که به خدا و پیامبرانش ایمان آورده اند به حقیقت} راه یابند، و [بسیاری از آنان بدکار بودند (۲۶)

۴۵) سوره جاثیه (آیه ۱۸): ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾: سپس {ای بهنام} تو را در طریقه آیین {اسلام خالص که ناشی} از امر {حاکمیت علمی خدا یا انرژی مطلق بر جهان است} نهادیم پس آن را پیروی کن و هوسهای کسانی را که {ناگاه هستند و علم} نمی دانند پیروی مکن (۱۸)

۳۲) سوره سجده (آیه ۳): أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَنَا لَهُمْ مِّن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۳﴾: آیا می گویند {تأویل متشابهات} آن را {بهنام از خود} برافته است؟ {نه خیر چنین نیست که می گویند} بلکه آن حق و از جانب پروردگار توست تا مردمی را که پیش از تو بیم دهنده ای برای آنان {= ایرانیان} نیامده است، هشدار دهی امید که {با تأویل هایت در کتاب قرآن بزرگ مردم قومت به راه راست} هدایت شوند (۳)

۱۰) یونس (آیه ۱۰۸: قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿۱۰۸﴾: {بهنام} بگو: ای مردم {کتاب قرآن بزرگ نیز مانند قرآن} حق {است و} از جانب پروردگارتان برای شما آمده است، پس هرکه هدایت یابد به سود خویش هدایت می یابد و هرکه گمراه گردد به زیان خود گمراه می شود و من {فقط هشدار دهنده هستم و} بر شما نگهبان نیستم (۱۰۸)

۳۴) سوره سباء (آیه ۳۱: وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَوَلَّىٰ وَكُفِرَ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْفُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۱﴾ و {وقتی که بهنام با کتاب قرآن بزرگش آمد} کسانی که کافر شدند گفتند: نه به این قرآن {بزرگ} و نه به آن {قرآن} که پیش از آن است هرگز ایمان نخواهیم آورد! و {این ستمگران چه حرف بدی میزنند} ای کاش بیدادگران را هنگامی که در پیشگاه پروردگارشان بازداشت شده اند می دیدی [که چگونه] برخی از آنان با برخی {دیگر پرخاش کنان} گفتگو می کنند، کسانی که {در این دنیا مستضعف و} زیردست بودند به کسانی که [ریاست و] برتری داشتند می گویند: اگر شما نبودید قطعاً ما {فقط به خداوند واحد} مؤمن بودیم! (۳۱)

۳۴) سوره سباء (آیه ۳۲: قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿۳۲﴾: {مستکبران} کسانی که [ریاست و] برتری داشتند به {مستضعفان} کسانی که زیردست بودند می گویند مگر ما بودیم که شما را از {ایمان آوردن به قرآن، آن کتاب} هدایت پس از آنکه {توسط محمد} به سوی شما آمد بازداشتیم، بلکه خودتان گناهکار بودید {و به قرآن و خداوند واحد، ایمان نیاوردید} (۳۲)

۴۶) سوره احقاف (آیه ۸: أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۸﴾ یا می گویند این {چیزهایی} را {که بهنام در بین آیات قرآن به- عنوان تأویل متشابهات نوشته، همه را از خود} بریافته است، بگو اگر آن را بریافته باشم {خدا مرا عذاب خواهد داد و شما} در برابر خدا اختیار {گفتن} چیزی برای من ندارید او آگاه تر است به آنچه {با هدف معبود تراشی برای هوس خود} در آن فرو می روید گواه بودن او میان من و شما بس است و اوست آمرزنده مهربان (۸)

۲) سوره بقره (آیه ۲۵۲: تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۵۲﴾: ای فرستاده موعود ای بهنام بهنام! این آیات خداست که ما آن را بحق بر تو می خوانیم و به راستی تو از جمله پیامبرانی (۲۵۲)

۱۸) سوره کهف (آیه ۴: وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ﴿۴﴾ و خداوند کتاب «قرآن بزرگ» را توسط فرستاده موعود: بهنام، فرستاد! تا کسانی را که گفته اند خداوند عیسی مسیح را به فرزندگی گرفته است هشدار دهد (۴)

۱۸) سوره کهف (آیه ۵: مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ﴿۵﴾: نه آنان و نه پدرانشان به این سخن علمی: که «انرژی مطلق» همان خداست هیچ دانشی ندارند نسبت دادن فرزند و یا شریک داشتن به خدا: کفر و کلمه اشتباه بزرگی است که در این عصر و زمانه به دروغ از دهانشان برمی آید آنان که می گویند: عیسی مسیح پسر خداست و یا می گویند: امامان شریکان خدا هستند! جز دروغ نمی گویند (۵)

۱۸) سوره کهف (آیه ۶: فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسِكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ﴿۶﴾: ای فرستاده موعود سوره بینه گویی می خواهی خود را بخاطر اعمال زشت آنها از غم و اندوه هلاک کنی، مخصوصاً اگر به این گفتار: علمی که همه چیز در انفجار بزرگ از انرژی به وجود آمده و «انرژی مطلق» خداست ایمان نیاورند. (۶)

۱۸) سوره کهف (آیه ۲۹: وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۲۹﴾ و به مردم بگو: در کتاب «قرآن بزرگ» که بنده آورده ام، تأویل متشابهات قرآن به حق از سوی پروردگارتان است! پس هر که بخواهد بگردد به بهشت می رود و هر که بخواهد انکار کند به جهنم می رود که ما برای ستمگران در جهنم آتشی آماده کرده ایم که سرپرده هایش آنان را در برمی گیرد و اگر فریادرسی جویند به آبی چون مس گداخته که چهره ها را بریان می کند یاری می شوند و چه بد شرابی و چه زشت جایگاهی است (۲۹)

۱۸) سوره کهف (آیه ۱۱۰: قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿۱۱۰﴾: ای بهنام! بگو: من هم مثل شما بشری هستم و ای به من وحی می شود که خدای شما انرژی مطلق خدایی یگانه است پس هر کس به لقای پروردگار

خود امید دارد باید به کار شایسته پردازد و هیچ کس را در پرستش پروردگارش شریک نسازد (۱۱۰) (آخرین آیه سوره کهف)

۶) سوره انعام (آیه ۱۹): قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿۱۹﴾: *{ای فرستاده موعود به مشرکان} بگو: گواهی چه کسی از همه برتر است، بگو: {قطعاً گواهی خداوند بزرگ، پس} خدا میان من و شما گواه است، و {تأویل} این قرآن به من وحی شده تا به وسیله آن شما و هر کس را {که دستم} برسد؛ هشدار دهم، آیا واقعا شما گواهی می‌دهید که در جنب خدا، خدایان دیگری است؟. بگو من گواهی نمی‌دهم!.* *{و به آنها نیز} بگو او {انرژی مطلق است و} تنها معبودی {است که ضمن پراکندگی در آسمانها و اجسام کل جهان} یگانه است و بی‌تردید من از آنچه شریک [او] قرار می‌دهید بی‌زارم (۱۹)*

۶) سوره انعام (آیه ۱۱۴): أَفَعَيَّرَ اللَّهُ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۱۱۴﴾: *{پس آیا داوری جز خدا جویم با اینکه اوست که این کتاب {قرآن با تشابهات بسیار} را به تفصیل {در کتاب قرآن بزرگ} به سوی شما نازل کرده است و کسانی که کتاب [آسمانی] بدیشان داده‌ایم {مخصوصاً بزرگان دانشمند و محققان دینشان} می‌دانند که آن از جانب پروردگارت به حق فرو فرستاده شده است، پس {ای بهنام} تو از تردیدکنندگان مباش. (۱۱۴)*

۶) سوره انعام (آیه ۱۱۵): وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱۵﴾: *{در کتاب قرآن بزرگ} سخن پروردگارت {بر اساس علم و آیات راهنمای قرآن} به راستی {تأویل شده} و {بر اساس عدل و داد سرانجام گرفته است و هیچ تغییردهنده‌ای برای کلمات {محکم} او نیست! و او شنوای داناست (۱۱۵)*

۶) سوره انعام (آیه ۱۲۲): أَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زَيْنٌ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲۲﴾: *{آیا کسی که {به شکل عیسی} مرده بود و {او را به شکل بهنام} زنده‌اش گردانیدیم و برای او نوری {چون قرآن بزرگ} پدید آوردیم تا در پرتو آن در میان مردم {سربند} راه برود!، چون کسی است که {در سرداب سامرا} گویی گرفتار در تاریکیهاست و از آن بیرون آمدنی نیست!.* *{این گونه برای کافران آنچه انجام می‌دادند {توسط شیطانها} آراسته شده است (۱۲۲)*

{این آیه تاویل آیه ۳۳ سوره مریم را تأیید! و تفکر امام زمان غایب {درسرداب سامرا} را رد می نماید}

(۶) سوره انعام (آیه ۱۳۵): قُلْ يَا قَوْمِ اعْمَلُوا عَلَيَّ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۱۳۵﴾ {ای بهنام؛ فرستاده موعود من} بگو ای قوم من {آنچه لازم و در صلاح شما و ایران و جهان بود گفتم} هر چه مقدور شما هست انجام دهید من {هم هرچه خدا فرموده} انجام می دهم به زودی خواهید دانست که فرجام {نیکو در} آن سرای {بهشت} از آن کیست آری ستمکاران رستگار نمی شوند (۱۳۵)

(۴۷) سوره محمد (آیه ۳۲): إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَن يَصْرِفُوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَالُهُمْ ﴿۳۲﴾: کسانی که {با تاویل غلط متشابهات قرآن} کافر شدند و [مردم را] از راه خدا باز داشتند و پس از آنکه {تاویل صحیح فرستاده موعود خدا را دیدند و} راه هدایت برآنان آشکار شد با پیامبر در افتادند!، هرگز به خدا گزندی نمی رسانند و به زودی [خدا] کرده هایشان را تباه خواهد کرد (۳۲)

(۱۱) سوره هود (آیه ۱۲): فَالْعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۲﴾: و {ای فرستاده موعود} مبادا تو برخی از آنچه را که به سویت وحی می شود ترك گویی {و تاویل صحیح آیات را برآنان نخوانی} و سینهات بدان تنگ گردد که می گویند: {او به دروغ ادعای پیغمبر بودن دارد! پس} چرا گنجی بر او فرو فرستاده نشده یا فرشته ای با او نیامده است، {بدان که} تو فقط نَذِيرٌ {= آگاه کننده از وحی خداوند هستی} و خدا بر هر چیزی نگهبان است (۱۲)

(۱۱) سوره هود (آیه ۱۳): أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۳﴾: یا می گویند: این {قرآن بزرگ} را به دروغ ساخته است، بگو: اگر راست می گویند ده سوره برساخته شده مانند آن بیاورید و غیر از خدا هر که را می توانید {به کمک خود} فرا خوانید (۱۳)

(۱۱) سوره هود (آیه ۱۴): فَإِن لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَن لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۴﴾: پس اگر {دعوت} شما را اجابت نکردند، بدانید که آنچه نازل شده است به علم خداست و اینکه معبودی جز او نیست، پس {به آنها بگو:} آیا {حالا که قرآن بزرگ را شناختید} شما اسلام می آورید یا نه؟ (۱۴)

(۱۱) سوره هود (آیه ۱۵: مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخَسَّرُونَ ﴿۱۵﴾: کسی که {به معنویات و قوانین طبیعت توجه ندارد و} از تلاش خود تنها زندگی دنیا و زینت آن را بخواهد، ما نتیجه تلاش ایشان را {در این دنیا} بطور کامل میدهیم!، و در آن هیچ نقصانی نمی‌یابند (۱۵)

{توجه: این آیه بر مبنای قانون جذب گفته شده است!}

(۱۱) سوره هود (آیه ۱۶: أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾: اما اینها همانهاییند که در آخرت به جز آتش بهره‌ای ندارند، و آنچه در دنیا تلاش کرده‌اند بی- نتیجه می‌شود، چون هر چه کرده‌اند {مادی بوده و برای زندگی این دنیای فانی کرده‌اند و} باطل بوده است (۱۶)

(۱۱) سوره هود (آیه ۱۷: أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالِئِنَّ مَوْعِدَهُ فَلَاتُكَ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۷﴾: آیا {عیسی مسیح} کسی که از جانب پروردگارش دلیل آشکاری {چون کتاب انجیل} دارد و به دنبال آن شاهی از سوی {خدا به نام محمد که در کتاب قرآن، محکمت نازل شده توسط جبرئیل را بر مردم} می- خواند، و پیش از آن {= انجیل!، کتاب زبور داود و قبل از زبور}، کتاب {تورات} موسی راهبر و مایه رحمت بوده است، {که مومنین} آنان به {ده فرمان} آن ایمان می‌آورند، و هر کس از گروه‌های {دوازده گانه اسباط} به آن کفر ورزد آتش {جهنم} وعده گاه اوست؟!، پس تردیدی در آن نداشته باش که آن {کلام روح- القدس است که در کتب (تورات و زبور و انجیل و قرآن) آمده، و او} حق است، از جانب پروردگارت {آمده}، ولی {تازمانی که روح القدس به شکل بهنام بهنام «زنده» نیاید! و قرآن را تأویل علمی نکند} بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند (۱۷)

(۴۶) سوره احقاف (آیه ۱۲: وَمِن قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲﴾: و [حال آنکه] پیش از آن {انجیل، تورات} کتاب موسی راهبر و رحمتی بود و این [قرآن] کتابی است به زبان عربی که تصدیق کننده {کتب قبلی} است {و با هدایت خداوند متشابهات قرآن توسط بهنام که روح القدس است در کتاب قرآن بزرگ به فارسی ترجمه و تأویل شده} تا کسانی را که {با برداشت غلط از آیات کتب قبلی و قرآن بر خود و دیگران} ستم کرده‌اند هشدار دهد و برای نیکوکاران مژده‌ای باشد (۱۲)

(۴۶) سوره احقاف (آیه ۱۳: إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾: محققا کسانی که {با ایمان آوردن به بهنام و کتاب قرآن بزرگ} گفتند: پروردگار ما خداوند {واحد یا انرزی مطلق} است، سپس {بر این عقیده} ایستادگی کردند بیمی بر آنان نیست و {در این دنیا و در آن دنیا} غمگین نخواهند شد (۱۳)

(۴۶) سوره احقاف (آیه ۳۵: فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۳۵﴾: پس {ای بهنام} همان گونه که پیامبران اولوا العزم صبر کردند صبر کن و برای {عذاب} آنان شتابزدگی به خرج مده، روزی که آنچه را وعده داده می شوند {از نزدیک} بنگرند گویی که آنان جز ساعتی از روز را {در زمین} نمانده اند [این] ابلاغی است {بسیار جدی برای همه مردمان زمین} پس آیا: جز مردم فاسق {نافرمان، در این عذاب} هلاک خواهند شد. (۳۵)

(۳۴) سباء (آیه ۵۰: قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿۵۰﴾: {ای بهنام بقیه آیات قرآن را نیز تأویل کن و به آنها} بگو اگر {به علت تأویل نادرست آیات قرآن، نسبت به حقیقت} گمراه شوم فقط به زبان خود گمراه شده ام، و اگر {با تأویل درست آیات قرآن، به سوی حقیقت} هدایت یابم، {قطعاً آن است حقیقت و همان} چیزی است که پروردگارم به سویم وحی می کند که اوست شنوای نزدیک!. (۵۰)

(۳۹) الزمر (آیه ۴۱: إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۴۱﴾: {پس ای بهنام} ما {قدرت استفاده از هدایت محکمت قرآن و تأویل کردن متشابهات آن و نوشتن} این کتاب {قرآن بزرگ} را برای {هدایت} مردم به حق بر تو فرورستادیم پس هرکس هدایت شود به سود خود اوست و هرکس بیراهه رود تنها به زبان خودش گمراه می شود و تو بر آنها وکیل نیستی (۴۱)

(۱۴) ابراهیم (آیه ۱: الرِّبَّانِيُّ الْيَهُودِيُّ يُؤْتِي الرِّبَا وَيُزِيدُهُ فَضْلًا وَالرِّبَا مُمْدُودٌ ﴿۱﴾: {ای بهنام} الر = «الحمد لله رب العالمين، قرآن» کتابی است که {که در آیات ۷ سوره آل عمران و سوره بینه گفتیم آیاتش باید تأویل گردد و تأویل کردن متشابهات} آن را به سوی تو فرود آوردیم تا {با کتابت} مردم را به اذن پروردگارشان از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون آوری به سوی راه آن شکست ناپذیر ستوده (۱) { الف = حرف اول الحمد، لام = حرف اول لله، ر = حرف اول رب العالمين که در آیه ۱۰ یونس روشن گردید}

۱۴) ابراهیم (آیه ۲: اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿۲﴾: خدایی که آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن اوست و *در آخرت* وای بر کافران از عذابی سخت (۲)

۱۴) ابراهیم (آیه ۳: الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۳﴾: *اولی* همانان که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می دهند و مانع *رُواج یافتن* راه خدا *در* بین مردم *می* شوند و آن را کج می شمارند!، آنانند *مشرکان و کافران* که در گمراهی دور و درازی هستند (۳)

۱۴) ابراهیم (آیه ۴: وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۴﴾: و ما هیچ پیامبری را جز به زبان قومش نفرستادیم تا *بر زبان خودشان آیات کتاب ما را* برای آنان بیان کند، پس خدا هر که را *تا هر زمانی* بخواهد بی راه می گذارد!، و هر که را *در هر زمانی* بخواهد *بواوحی* به پیغمبری برمی گزیند و قوم آن پیامبر را به راه راست *هدایت* می کند، و اوست ارجمند حکیم (۴)

۱۴) سوره ابراهیم (آیه ۵۲: هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿۵۲﴾: *آیات تأویل شده در* این *کتاب قرآن بزرگ* ابلاغی برای مردم است، تا بوسیله آن انذار *را* از کلام وحی آگاه *شوند* و بدانند او *بهنام*، فرستاده موعود *خدای* یکتاست و تا خردمندان پندگیرند *که* قیامت نزدیک است *آخرین آیه سوره ابراهیم* (۵۲)

۱۶) نحل (آیه ۵۱: وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ فَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿۵۱﴾: و خداوند فرمود: دو معبود برای خود مگیرید! جز این نیست که *بهنام*: بدرستی همه خدایان پرکننده به صورت *امواج انرژی مختلف* جهان را «*انرژی مطلق*» نامیده و گفته *او* خدای یگانه است!، پس *خدایی* جز من نیست *تنها* از من بترسید (۵۱)

۱۶) نحل (آیه ۵۲: وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصْبَاً أَفْعَى اللَّهُ تَتَّقُونَ ﴿۵۲﴾: و آنچه در آسمانها و زمین است از آن اوست و آیین پایدار *را* اسلام نیز *از* آن اوست، پس آیا *از چیزی* غیر خدا پروا دارید (۵۲)

(۱۶) نحل (آیه ۱۰۱): وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۱﴾ و هنگامی که در کتاب پیامبر جدیدی { آیه ای } از کتاب پیامبر قبلی { را به آیه دیگری مبدل کنیم } یا حکمی را نسخ نماییم { و خدا بهتر می داند چه حکمی را { در کجا و چه زمانی } نازل کند، { کافران بی اطلاع از علم و دانش «راسخان در علم» به پیامبر ما { می گویند: تو (بر خدا) افترا می بندی اما اکثر آنان (حقیقت را) نمی دانند. (۱۰۱)

(۱۶) نحل (آیه ۱۰۲): قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۲﴾: *{ ای فرستاده موعود ما { بگو: روح القدس { همان روح بزرگ خدا یا لوح محفوظ است که قرآن بزرگ در شب قدر بر او نازل شده؛ و او در زمانهای مختلف: قسمتهای متناسبی از { آن را از جانب ربّ بحق { بر برخی از پیامبران (مانند عیسی مسیح) که خودش روح آنان بوده؛ از درون جانشان شخصاً وحی فرموده!، و بر پیامبران دیگر (مانند محمد) که روحشان روح الامین بوده توسط جبرئیل { نازل کرده، تا افراد با ایمان را ثابت قدم گرداند، و { پس از تأویل و تفسیر شدن متشابهات قرآن توسط فرستاده موعود سوره بینه که روحش روح القدس، همان روح عیسی مسیح است و اکنون پس از سالها به شکل «پنهان» آمده تا کتابش «قرآن بزرگ» با دلایل علمی { هدایت و بشارتی باشد برای عموم مسلمانان { جهان. (۱۰۲)*

(۲۱) سوره انبیاء (آیه ۴): قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۴﴾: *{ روح القدس در آیه ۱۱۰ سوره انبیاء { گفت: { پنهان پیغمبر است و سخن آشکار محکّمات قرآن و پنهان در متشابهات قرآن را می داند، ولی { پروردگارم گفتار { آشکار و پنهان شما و همه چیز { را در { کل { آسمان و زمین می داند و اوست شنوای دانا (۴)*

(۲۱) سوره انبیاء (آیه ۵): بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلِ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأُولُونَ ﴿۵﴾: *{ بلکه { هم مشرکان { گفتند: { تاویلهايش مانند { خوابهای شوریده است، بلکه آن را { از خود { بر یافته، بلکه او شاعری { خیال پرداز { است پس همان گونه که برای پیشینیان هم { نشانه { عرضه شد، باید برای ما نشانه ای بیاورد (۵)*

(۷) سوره اعراف (آیه ۵۳): هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شَفْعَاءٍ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۵۳﴾: *{ آیا { مردم { جز در انتظار تأویل { متشابهات { آند؟ روزی که { موعود { تاویلش فرا رسد { بر اساس علم «راسخان در علم» توسط فرستاده موعود سوره بینه تأویل گردد { کسانی که آن را پیش از آن به فراموشی*

سپرده‌اند می‌گویند: حقا فرستادگان پروردگار ما حق را آوردند، پس آیا [امروز] ما را شفاعتگرانی هست که برای ما شفاعت کنند؟! یا {ممکن است ما به دنیا} بازگردانیده شویم، تا غیر از آنچه {تا کنون} انجام می‌دادیم انجام دهیم. به راستی که {کافران و اهل کتاب و مشرکان} به خویشتن زیان زده‌اند و آنچه را به دروغ {برای گمراه کردن مردم} می‌ساختند، از کف داده‌اند، {دیگر نمی‌توانند آیات قرآن را سحر پیشینیان و غیر علمی بخوانند، یا از بین خود کسی را به ربوبیت و ولایت برگزینند. بهتر است پیروان همه ادیان به دین اسلام خالص درآیند.}

(۵۳)

(۵۲) سوره طور (آیه ۲۹): فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴿۲۹﴾ پس {ای بهنام تو با تأویل علمی کردن آیات قرآن مردم را به ایمان آوردن به دین اسلام} اندرز ده که تو به لطف پروردگارت نه کاهنی و نه دیوانه

(۲۹)

(۲۹) سوره عنکبوت (۱۸): وَإِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّن قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۸﴾ و اگر {فرستاده موعود سوره بینه را} تکذیب کنید، قطعاً امت‌های پیش از شما {نیز پیامبران خودشان را} تکذیب کردند و بر پیامبر {خدا بهنام که روحش روح القدس، همان روح عیسی مسیح می‌باشد} جز ابلاغ آشکار [وظیفه‌ای] نیست

(۱۸)

باز هم خواهش می‌کنم: کتاب «قرآن بزرگ» را کاملاً بخوانید، خواهید دید که بیش از نیمی از قرآن خطاب به فرستاده موعود و مردم امروز جهان است!، لطفاً پس از اطلاع کامل بر مطالب بیش از ۲۵۰۰ صفحه، دلایل مستند به علم و آیات قرآن که برای معرفی: خدا، قرآن، دین و فرستاده موعود نوشته‌ایم!، چنانچه دانشمندان یا «راسخان در علم» محترم و فرهیخته کشورم و جهان در تأیید یا انتقاد سازنده! نسبت به عرایض مطالب قابل ذکری داشته باشند، برای قبول یا توضیح در خدمتم، زیرا قرآن حکمت بالغه است و بنده نباید مانع بلوغ آن بشوم تا کاملاً بالغ شود، و برای بعد از بنده نیز «شورای راسخان در علم» هر زمان سیاستگذار قوانین فرعی خود خواهند بود.

هدف بنده معرفی حقایق قرآن و آگاه کردن مردم از حقوق شرعی و مدنی تعیین شده برای کل بشر توسط خدا و راسخان در علم جهان و رفع محرومیت و مظلومیت ناشی از ناآگاهی مردم می‌باشد و برای خود و خانواده خود نیز در زمان حیات حق و حقوقی غیر از یک شهروند عادی نمی‌خواهم و محل دفن عادی بنده نیز برای بعد از فوت در قبرستان آستارا معلوم است.

(۳۸) سوره ص (آیه ۸۶: قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿۸۶﴾: {ای فرستاده موعود سوره بینه} بگو مزدی بر این {تأویل متشابهات قرآن} از شما طلب نمی‌کنم و من از کسانی نیستم که چیزی از خود بسازم و به خدا نسبت دهم {بلکه هرآنچه می‌گویم از حقایق آیات قرآن است که توسط خداوند به من وحی می‌گردد} (۸۶)

(۳۸) سوره ص (آیه ۸۷: إِنَّهُ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۷﴾: این {قرآن بزرگ} جز پندی برای جهانیان نیست (۸۷)

(۳۸) سوره ص (آیه ۸۸: وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿۸۸﴾: و قطعاً پس از چندی {صحت} خبر آن را خواهید دانست (۸۸)

چنانچه عرایض را صحیح و آگاهی از حقایق قرآن را تنها راه نجات نا آگاهان از عذاب جهنم و نجات مظلومان بی‌پناه از ادامه وضع موجود یافتید، دوستان و آشنایان خود را نیز به دیدن این سایت تشویق و ترغیب بفرمایید، یقیناً دیدار از سایت rasekhan.com و آگاهی از حقایق قرآن برای همه مفید است مخصوصاً برای برجای ماندگان از اعراب بادیه نشین؛ مورد نظر سوره فتح!، والسلام.

فرستاده موعود خدا در کلیه کتب آسمانی: «بهنام بهنام» اسمی به معنی «احمد»

۵ ژانویه ۲۰۲۰